

Artikel 22. Ophævelse af dobbeltbeskatning.

Artikel 22 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Både Danmark og Polen anvender *credit-metoden* som lempelsesmetode, (jf. litra a) og b). Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en polsk kilde, og Polen også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Polen, eller den del af den danske skat, der falder på den polske indkomst. Tilsvarende gælder, hvis en person eller et selskab i Polen modtager indkomst fra Danmark. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i den ene stat modtager indkomst, som efter overenskomsten *kun* kan beskattes i den anden stat, anvendes *exemption med progressionsforbehold*, (jf. litra c). Dette betyder for Danmarks vedkommende, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den polske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Artikel 23. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fast-

sat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 25. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Udveksling af oplysninger kan ske på flere måder. Det kan for det første ske spontant. Hvis den ene af de to stater kommer i besiddelse af oplysninger, som vil være nødvendige til brug for skatteansættelsen i den anden stat, kan den førstnævnte stat af egen drift fremsende oplysningerne til den anden. Det kan også ske efter anmodning. Hvis den ene stat har brug for oplysninger, som den anden stat ligger inde med, kan den førstnævnte stat anmode den anden om de pågældende oplysninger. Endelig kan der ske en systematisk udveksling af oplysninger. De to stater kan således aftale, at oplysninger af en given type altid fremsendes til den anden stat.

Artikel 26. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 27. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 28. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når beg-